

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ *Εν *Αθήναις φρ. 15—*Εν δι ταίς έπαρ. φρ. 16—*Εν τῷ έξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Η 25η ΜΑΡΤΙΟΥ.

Σήμερα συμπληρούνται εξήκοντα έτη, άφ' ότου έτέθησαν τα θεμέλια του μοναδικού Κράτους, όπου ο Κουμουνδοῦρος, ο Παπαμιχαλόπουλος, ο Σωτηρόπουλος, ο Ζηνόπουλος κτλ. άνεδέχθησαν έξ άπογραφῆς την κληρονομίαν ήρωϊκής και μεγάλης γενεάς. Κατά τά εξήκοντα ταῦτα έτη έυλοφονήσαμεν ένα μέγαν άνδρα Κυβερνήτην, άπεδιώξαμεν χρηστατατον και ένθουον φιλέλληλα βασιλέα και δέν εΐμεθα έπαρκῶς ευχαριστημένοι εκ του τρίτου. Έκτίσαμεν πολυαριθμους λιθίνας οικίας, έκαλλωπίσαμεν αναντιρρήτως την πρωτεύουσαν, άπεκτήσαμεν τό δικαίωμα τῆς καθολικής ψηφοφορίας, έχρεώθημεν 300 εκτομμύρια, κατηργήσαμεν τον φόρον τῆς δεκάτης, άπεκτήσαμεν καινήν Ακαδημίαν, διεδώκαμεν την παιδείαν και την ήθικην του κ. Αδγερινου εις χιλιάδας νέων και νεανίδων, κατεστρέψαμεν τό ναυτικόν των πατέρων μας, άπεκτήσαμεν αίθούσας παρισινάς, άνεδείξαμεν τους Σιβιτανίδας δημοσιγράφους, τους Βλάχους διπλωμάτας, τους Κατσανδρήδες βουλευτάς και τους Δεβιδίδες δημοτικούς συμβούλους, έλατρεύσαμεν τάς πολιτικάςλευθερίας, τάς βουλευτικάς συζητήσεις και τά άρθρα του κ. Φιλήμονος, προήχθημεν εν τῇ τέχνῃ των Συλλόγων, των διαδηλώσεων και του έθνικου ένθουσιασμου, και τέλος επετύχομεν να μορφώσωμεν διάδοχον ήμῶν νέαν γενεάν κατά πάντα αξίαν ήμῶν αυτών. *Αν μή προσεθήκαμεν μηδ' ένα λίθον εις τό έργον των πατέρων μας, δέν πειράζει* θά προσθέσωμεν όσονούπω* άλλως τε ανεπτύχθημεν θαυμασίως έσωτερικῶς, καθ' ό λέγει και ο κ. Μωραϊτίνης.

Δέν είναι λοιπόν αξίον ήμῶν αυτών να πανηγυρίζωμεν ένθουσιωδῶς την μεγάλην ταύτην ήμέραν, ήτις υπήρξεν ή πρώτη άφετηρία τῆς αξιοθαυμάστου επιδόσεως, εις ήν εκτότε έφθάσαμεν, επί πτερύγων ανέμων δούμενοι; Τώρα μάλιστα, ότε ο Κουμουνδοῦρος επικαλείται τάς σκιὰς του κ. Αδγερινου, να καλλωπίσῃ δημοσίᾳ δαπάνῃ τον λόφον τῆς Καλλιθέας με όδους και με χώματα εκλεκτῆς ποιότητος, τῶν μάλιστα ο ένθουσιασμός του έθνους δέον να φθάσῃ εις ημεῖον κατακορυφώτατον. Διότι άνευ ένθουσιασμου, άνευ

τῆς θελήσεως πάντων δέν κατορθοῦνται τά μεγάλα έργα και ο Κουμουνδοῦρος ζητεῖ να αναδειχθῇ γίγας. Τριάκοντα έτη άσχοληθείς άνενδότως εις τον έκφραλισμόν μεγάλων και μικρών και εκπορευσας κατά γράμμα την πολιτικην τῆς Πατρίδος του, κατά τάς έσχάτας του βίου του στιγμάς άπεφάσισε να αναδειχθῇ ήρωα και να φροντίσῃ περι μνήμης αγαθῆς. Και τό έθνος έσυγχώρησεν αυτῷ εβδομηκοντάκις έπτά και άπεδέχθη την μετάνοιαν του άμαρτωλου συμφώνως προς την ευαγγελικην έντολήν.

Τό ευτύχημά σου είναι, ώ Έλλάς, σήμερα, ότι τυφλώτεις, ότι αναισθητεῖς ένώπιον των συμφορών, αίτινες επαπειλοῦνται κατά τῆς κεφαλῆς σου* δέν βλέπεις μήτε την ζηλιότητά σου, μήτε τά ράκη σου, άλλ' άντλεις εκ τῆς πολυπαθοῦς ψυχῆς σου δύναμιν και παιδρότητα, να πανηγυρίσῃς την παραμονήν του έσχάτου σου έξευτελισμου. Αλοζονευθεῖσα, διότι κατώρθωσας μέχρι τουδε να διατηρήσῃς την έθνικην σου ανεξαρτησίαν, παρᾳ πάσας τάς άνοησίας σου, ένόμισας ότι ο βίος των έθνῶν είναι τοιοῦτος, οϊον σῶ διήγαγες, βίος πολιτικῆς άκολασίας και άδθρητισμου και μικροραδιοουργιῶν και μικροσυμφερόντων. Δυστυχῆς Πατρίς! θά ανοίξῃς μιαν ήμέραν—και δέν κείται αυτη μακράν—τους οφθαλμούς εκ του άλγους και τῆς οδύνης και θά σπαράξῃς τά σπλάγχνα σου, ζητοῦσα ποῦ είναι τό δηλητήριον τό όποιον υπολανθάνει έντός τῆς υπάρξεώς σου, και τό όποιον έντός εξήκοντα ένιαυτών από κόρης παρθένου και ζωηρᾶς, σε κατέστησε γραΐαν έρρυτιδομένην, πολυλόγον και ανανδρον, άρκουμένην και εις τάς θωπέας του Κουμουνδοῦρου.

Ατιμωρητεῖ δέν άδιαφορεῖ εν έθνος επί εξήκοντα ένιαυτούς περι τῆς τιμῆς των κυβερνώντων αυτό. Δέν είναι δύσκολον ή πολιτικῆ κακοήθεια να κατακυριεύσῃ έθνους τινός, τό δύσκολον είναι να έξέλθῃ έξ αυτῆς τό έθνος τοῦτο, άνευ έθνικῶν συμφορών και άνευ έθνικῆς αίσχύνης. Η ώρα έφθασεν, ή προθεσμία λήγει, έτοιμασθήτε, ώ Έλληνες, να πληρώσῃτε την συναλλαγματικην, ήν ο Κουμουνδοῦρος έτράβιξε προς λογαριασμόν σας. Βλέπετε τον λαόν αυτόν όστις πανηγυρίζει; θά πανηγυρίσῃ ένθουσιωδέστερον ήν ήμέραν καθ' ήν θά συντρίψῃ υπό τους πόδας τά εισωλά του, τά

ὅποια ἐξέλαβεν ὡς θεοὺς. Βλέπετε τὸν στρατὸν τοῦτον ὅστις εὐπειθὲς παρατάσσεται ἵνα νὰ ἀποθῆτε; ὁ στρατὸς οὗτος φυλάττει τὴν εὐφροσύνην, ἥτις ἔχει εἶναι ἐν ἅλλοις τῶν κατορθωμάτων σας, ὑπουργοὶ τοῦ κράτους. Καὶ δὲν λυπούμεθα σὰς, οἵτινες θὰ πάθητε τὰ δίκαια ἂν ἐπράξατε, ἀλλ' οἰκτείρομεν τὸ ἔθνος, τὸ ὅποιον ἀποτυγχάνον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, θέλει στραφῆ καθ' ἑαυτοῦ καὶ θέλει πλήξει καίριος καὶ διὰ παντός τὸ μέλλον του.

Τοιαῦται εἶναι αἱ πανηγύρεις σας καὶ αἱ ἐορταὶ σας· ἐορταὶ κραιπάλης καὶ παραφροσύνης, ἐορταὶ αἱ ὅποιαι κρύπτουσι τὸ δηλητήριον εἰς τὸ βάθος τοῦ τελευταίου πατηρίου. |

Δὸς του.

ΤΟ ΓΟΥΔΙ—ΤΟ ΓΟΥΔΟΧΕΡΙ.

Τὴν δευτέραν μετὰ μεσημβρίαν ἐγένετο νοτιώτερον τῆς θέσεως Γουδι μία ἐκ τῶν προσφιλεστέρων εἰς τὰ νεαρὰ ἔθνη τελετῶν, ἡ παράδοσις σημαίων εἰς τὰ ἀρτικατασκευάστα τάγματα. Στρατὸς ἐκ νέων καὶ στρατὸς νέος, λαμβάνων σημαίας, δύναται νὰ παραβληθῆ πρὸς κόρην λαμβάνουσαν σύζυγον· τὸ ἔθνος παραδίδει τὴν τιμὴν του εἰς τὸν στρατὸν, ὅπως ὁ ἀνὴρ παραδίδει τὴν τιμὴν του εἰς τὴν νεάν κόρην ἣν ἐξελέξατο. Ἄλλ' ἡ τελετὴ αὕτη, ἡ τόσον συγκινητικὴ, ἡ τόσον σπάνιος διὰ τὴν Ἑλλάδα, χάρις εἰς τὸ ὑπουργεῖον μας, ἐγένετο ὅσα ἦτο δυνατόν νὰ καταστῆ τοιαύτη τελετὴ πεζοτέρα καὶ ἐνδεστέρα. Ἐν ᾧ εἶχεν ὀρθῶς τὸ κατ' ἀρχὰς διὰ τὴν ἡμέραν τῆς 25ης Μαρτίου, τὸ ὑπουργεῖον μετέβαλε γνώμην τὴν τελευταίαν στιγμὴν καὶ διέταξε τὰ κατ' αὐτὴν καθ' ἡμέραν ἐργάσιμον καὶ ἐν θέσει ὀλίγον γνωστῆ τοῖς κατοίκους τῆς πρωτεύουσας· διότι τὸ ὑπουργεῖον ἐφοβήθη τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ λαοῦ, ἂν διετάττετο ἡ τελετὴ σήμερον καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Ἄρεως. Τὸ ὑπουργεῖον ἀπέναντι τοῦ ἔθνους λαμβάνει ὕψος, οἷον ὁ κλέπτης ἀπέναντι τοῦ οἰκοδεσπότη· φοβεῖται νὰ τὸν προκαλέσῃ· διότι τὸ ὑπουργεῖον αἰσθάνεται ὅτι ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθνους δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ κυβερνᾷ· γνωρίζει ὅτι ἡ ἐξουσία αὐτοῦ εἶναι τεχνητὸν τι κατασκευάσμα συγγενολογίου, κομμοπαρολογίου καὶ συναλλαγῆς· φοβεῖται λοιπὸν τὸν ἔθνικόν ἐνθουσιασμὸν μήπως στραφῆ καθ' ἑαυτοῦ, ὡς ὁ κλέπτης φοβεῖται τὴν ὄργην τοῦ οἰκοδεσπότη· διότι τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ κυβερνήσιν ἔθνικὴν, κυβερνήσιν, ἣν θὰ ἐπόθει τὸ ἔθνος ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν· εἶναι ἀπλῶς κυβερνήσις ἀνοχῆς, κυβερνήσις τῆς ἀνάγκης, κυβερνήσις τυχαία, μήτε δημιουργήσασα τὰς περιστάσεις ἐν αἷς ζῶμεν, μήτε ἱκανὴ νὰ συμβαδίζῃ μετὰ τοῦ ἔθνικου ἐνθουσιασμοῦ.

Κατὰ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν μ. μ. ἦσαν παρατεταγμένοι ἐξῶθεν τοῦ ἑλαιῶνος τοῦ Γουδι ἐν μιᾷ γραμμῇ, πρῶτον, ὁ λόχος τῶν Εὐελπίδων ἐνοπλος, δεύτερον, ἐν τάγμα μηχανικοῦ, τρίτον, τὸ 11 τὸ 20 καὶ τὸ 23 τάγματα τοῦ πεζικοῦ, τέταρτον, τέσσαρα τάγματα πυροβολικοῦ καὶ τελευταία ἡ 1η ἱππαρχία. Ἀπέναντι δὲ τῆς γραμμῆς ταύτης ἐν κύκλῳ ἴστατο ὁ Μητροπολίτης μετὰ τῶν Δισυνθέτων του κληρικῶν καὶ μετὰ τῶν ἱερατικῶν σκευῶν πρὸς τέλεσιν ἁγιασμοῦ· ἐντὸς τοῦ κύκλου τούτου ἴσταντο καὶ αἱ σημαίαι.

Εὐθὺς μετὰ τὸ μεσημβρινὸν γεῦμα ἡ πόλις ἤρξατο ἐκκε-

νομένη τῶν πάσης τάξεως κατοίκων τῆς· ἐκ τῶν διαφορῶν συνοικιῶν τῆς πρωτεύουσας ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐσπευδὲς εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος, ὡς εἰς μέγαν ποταμὸν ὅστις ἐφέρετο ἄθρόος καὶ θορυβοποιῶν πρὸς τὴν ὁδὸν Κωνσταντίας. Κάτωθεν τῆς ἀγίας Τριάδος, ὀλίγον ἀπωτέρω τῆς Βιζυρίου Σχολῆς ὁ ποταμὸς τῶν ἀνθρώπων εἶχε τὰς ἐκβολὰς του· ἀφῆνεν ἐκεῖ τὴν κοίτην του καὶ διεσκορπίζε τὰ ὕδατά του δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, ἀλλὰ ὁ μεγαλύτερος καὶ θορυβώδιστος βραχίων ἔφερε δεξιᾷ, πρὸς τὴν ρωμαντικὴν ὁδὸν τοῦ Γουδι, ἣν τσακίς διετρέχαμεν μετὰ τῶν φίλων μου, ἀπεφυγόντες τὸν ὄχλον τῆς πόλεως, ποθοῦντες τὸ ὄρεϊνὸν ἀέρα καὶ τὰς γλυκείας τῆς φιλίας διαχύσεις. Ἡ πόλις εἶχε καταστῆ ἔρημος σχεδόν, αἱ θορυβώδεστεραι συνοικίαι ἦσαν σχεδόν πενήθιμως σιωπηλαί, ἐν δὲ τῇ Πλάκᾳ ὄγγασμοὶ τῶν ἄνων ἐφανέρουν ὅτι ἤθελον καὶ αὐτοὶ νὰ παρίσταντο εἰς τὴν τελετὴν.

Ὁ κ. Τρικούρης μένων ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος ἐπεθεώρει τὰ σπεύδοντα πλήθη μετὰ τίνος οἴκτου· μετ' ἐφάνη ὅτι ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ἀτρέχεται δαίμονες! ἀπῶς ἦν δυνατόν ἐν τοιοῦτοις καιροῖς νὰ κυβερνᾷ ἄλλος! ἀλλὰ ἐπανεῖλθε πάλιν, συρφετὲ, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου. Ἄλλ' τὸ πλήθος ἐσπευδε μὴ προσέχων εἰς τὸν μονολογοῦντα τοῦτο μᾶς ἐθύμισε περιστατικόν τι κατὰ τὸ 1870, ὅτε καὶ πάλιν ἐκυβέρνα ὁ γλυκύτατος καὶ ἐκκευετο ὁ πατριάρχης Γρηγόριος ἐν Ἀθήναις, ὅπερ ἀντελήφθημεν ἰδίως ὀφθαλμοῖς· καὶ τότε ὁ ἀειμνηστὸς Δεληγεώργης ἐβάδιζε μετὰ τοῦ πλήθους ὡς ὁ κοινότερος τῶν Ἑλλήνων, χωροφύλαξ δὲ τῆς ἤρπασεν αὐτὸν ἀποτόμως τῆς χειρὸς, θελήσαντα ἀπὸ τοῦ πεζοδρομίου νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸ μέσον τῆς πομπῆς. Καὶ τότε ὁ Κουμουνδούρος ἐθριάμβευεν!

Ἦλθε καὶ εἰς τὴν προχθεσινὴν τελετὴν ἐφ' ἀμάξει μετὰ τοῦ ἐνδόξου υἱοῦ του, φέροντος τὴν στρατιωτικὴν στολὴν, ὅπως γείνη γνωστὸς κατὰ πρόσωπον εἰς τοὺς ἐφήμους μόνον γνωρίζοντας τὸν υἱὸν τοῦ πατρὸς. Εἶπετο τῷ πρωθυπουργικῆς ἀμάξης ἡ τοῦ σοφωτάτου καὶ ἔλλογιμωτάτου προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Αὐγερινοῦ συνοποχομένου μετὰ τοῦ συναδέλφου τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας κ. Προβελεγγίου βουλευτοῦ Σίφνου. Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἦλθον μετὰ τριῶν ἵππων καὶ δύο ὑπασπιστῶν ἐν μεγάλῃ στολῇ ὀνειροπολῶν τὰ τρόπαια τῶν πατέρων του. Τὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον δὲν κτύχησαμεν νὰ ἴδωμεν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ εὐγενοῦς προσώπου του θὰ ἦτο βεβαίως διακεχυμένη ἡ ἀφρονία ἡ Ἐπιδαύριος καὶ Διμήριος ἐκεῖνη χάρις τῆς παπαρούνας, φιλαρσεκευομένης πρὸς τὸν ἥλιον τοῦ Μαΐου μηνός. Μόνος ὁ κ. Μπούμπουλης ἐκ τῶν ὑπουργῶν ἦτο ἄπων, διαφωνήσας καὶ εἰκότως πρὸς τοὺς συναδέλφους· ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν ἤθελε νὰ γείνη τῶν σημαίων ἡ παράδοσις τῆς ἡθῆς, ὅπου ἐναυμάχησαν ἄλλοτε ὁ Περσικὸς καὶ ὁ Ἑλληνικὸς στόλος, εἰς τὸ ἀθάνατον στενὸν τῆς Σαλαμίνος, ἀλλ' οἱ συναδέλφοί του δὲν ἐπέισθησαν, μήτε ἠδυνήθησαν νὰ πείσωσιν αὐτὸν ὅτι ἐντὸς τῆς θαλάσσης δὲν δύναται ἵστανται τάγματα πεζικοῦ καὶ πυροβολικοῦ. Ὁ κ. Σωτηρόπουλος φθὰς ὀλίγον ἀργὰ καὶ μὴ δυνήθεις νὰ εἰσελάσῃ διὰ τοῦ πλήθους ἐφ' ἀμάξης, κατῆλθεν αὐτῆς καὶ ἐπροχώρησε πρὸς τὸ κέντρον τῆς τελετῆς πεζοῦ· ἀλλὰ τὸ πλήθος δὲ προσεῖχεν εἰς αὐτὸν καὶ δὲν ὑπεχώρει· τί ἐσοφίσθη λοιπὸν ὁ ὑπουργός; ἤνοιγεν ἐκ διαλειμμάτων τὸ ἐπανωφώριον του καὶ ἐπεδείκνυε τὰ παράσημά του καὶ πάλιν τὰ ἀπέκρυπτε ἅμα τῷ ἐγίνετο ὀλίγη θέσις, ἕως οὗ ἐπαναληφθέντος τῆς πειράματος εἰκοσάκις, κατῶρθωσε νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ὅπου ἴσταντο καὶ οἱ λοιποὶ ὑπουργοί.

Ἐκ τῶν ξένων παρετηρήσαμεν πρῶτον τὸν κ. πρεσβύ-

τὴν τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ ἀθλιεστάτου ἵππου φερόμενον, ἵππου ἔχοντος κατὰ τὰς ὄπλᾶς τρίχας οὐχὶ εὐκαταφρονήτους. Παράδοξοι ἄνθρωποι οἱ Ἀγγλοὶ οὗτοι! νομίζουσιν ὅτι ὁ ἵππος οὐδὲν ἀφαιρεῖ ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ ἀναβάτου, ἐν ᾧ ὁ μολογούμενον εἶναι ὅτι, κατὰ τὰς ἑλληνικὰς ἰδέας, εἰς λαμπρὸς ἵππος ἀναδεικνύει καὶ τιμᾷ τὸν ἀναβάτην. Δεύτερον ἀξιοσημείωτον πρόσωπον ἐκ τῶν ξένων παρῆν ὁ κ. Φιλοζωφῶς, ὁ ἰδιαιτέρος γραμματεὺς τῆς Βασιλείας, ὁ ἀχρηστότερος καὶ περιττότερος ὄλων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, διαπρέπων ἐντὸς τῆς ἀμάξης του ἕνεκα τῶν λευχειμουῶν θυγατέρων του.

Τέλος ἐφθασεν ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν ὑπασπιστῶν του, ἡ Βασίλισσα καὶ ἡ Β. οἰκογένεια. Βραδύτερον ἐφθασαν αἱ κυριαὶ τῆς τιμῆς λευχειμονοῦσαι· ἀλλὰ κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν εὐρέθη που ἐκεῖ καὶ ἡ θαλαμηπόλος τῆς Κυρίας Θεοχάρη, συγκινητικῶς μελανεμινοῦσα, καὶ παρέχουσα ὀλίγον τι ἀπρόοπτον ἀντίθεσιν πρὸς τὰς Κυρίας τῆς τιμῆς. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐξέλεξεν ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ, ὅπως ἀπολύσῃ μεταξὺ τοῦ πλήθους τοὺς κλητήρας τῆς, ἵνα ἐρευνησῶσιν, ἂν διετηρήθη εἰς τὰς μετὰ τῶν ἀμαξηλατῶν συμφωνίας ἡ ἀστυνομικὴ διατίμησις. Οἱ κλητήρες ἐπήνεγκον, ὡς εἰκός, μέγαν θόρυβον καὶ ταραχὴν, ἀλλ' ὁ νόμος ἦκιστα ὠφελήθη· διότι οὐδεμίᾳ ἀμαξᾷ ἐμισθώθη ὀλιγώτερον τῶν εἰκοσιπέντε δραχμῶν. Πολλοὶ κρεσπῶλαι μετὰ τὴν ἀρεϊμάτιον αὐτῶν στολὴν διέτρεχον ἐντὸς τοῦ πλήθους ἐφιπποί, ὡς ἱππῶται ἀληθεῖς.

Ὁ Βασιλεὺς φέρων στολὴν στρατηγοῦ τοῦ πεζικοῦ ἐπεθεώρησε τὸν παρατεταγμένον στρατὸν μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, ἐπομένῃς τῆς Βασιλείας μετὰ τοῦ διαδόχου καὶ τῶν ἄλλων βασιλοπαίδων. Ἡ Βασίλισσα, λευχειμονοῦσα, ἐδέσποζεν ὅλης ἐκεῖνης τῆς ἐαρινῆς ἐκτάσεως καὶ ὄλου τοῦ πλήθους τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν διὰ τῆς λάμψεως τῆς καλλονῆς τῆς. Τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἀπέδιδε λαμπηδόνα ὑπερήφανον ὡς τὴν τοῦ Σεβρίου καὶ μετριόφρονα συνάμα ὡς τὴν τῆς λευκῆς καμελίας. Ἡ χάρις αὐτῆς τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἡ ἡμερὸς αὐτῆς γλυκύτης ὑπερέβαινε πᾶν ὅ, τι ποιητῆς ποτε ὠνειρεύθη.

Ἀηδίας τῆς ἐπιθεωρήσεως, ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἁγιασμὸς καὶ ἡγιασθησαν αἱ σημαίαι· μεθ' οἱ σώματάρχαι τῶν τριῶν πεζικῶν ταγμάτων προῦχώρησαν πρὸς τὸν βασιλέα μετὰ τῶν ὑπασπιστῶν αὐτῶν καὶ μεθ' ἐνὸς ἀνθυπασπιστοῦ καὶ σώματος μικροῦ ὑπαξιωματικῶν. Πρῶτος ὁ Μαυρομιχάλης ἔλαβε τὴν σημαίαν τοῦ τάγματός του ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ βασιλέως, συγκινημένου προφανῶς βαθέως ἐπὶ τῇ ἐπισήμῳ στιγμῇ, εἶπειτα ἔλαβε τὴν δευτέραν σημαίαν ὁ κ. Τ. Βάσσης καὶ τρίτος ὁ κ. Ἀγγελινίδης· οἱ σώματάρχαι παρέδωκαν τὰς σημαίας ἄς ἔλαβον εἰς τοὺς τρεῖς ἀνθυπασπιστὰς καὶ ἐπανῆλθον μετ' αὐτῶν εἰς τὰς τάξεις των. Ὁ προσφιλέτης σημαία, γλυκὴ τῆς πατρίδος μου ἐγκαύχημα εἶθε μόνον ὑπὸ τοῦ κ. Παράσχου νὰ λερώνεσαι! Ἐπειτα τὰ τάγματα διὰ περιστροφικῆς κινήσεως παρήλασαν πρὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς Βασιλείας· ἐν ζήτῳ ὀκνητὸν, ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ πλήθους, ἀχρουν, ἀσήμαντον, ζήτῳ διαμαρτυρούμενον κατὰ τοῦ ὑπουργεῖου Κουμουνδούρου, καὶ ἡ ἐπιστροφή ἤρξατο.

Ἡ κόνις τῆς Ἀττικῆς ἐθαυματούργησε· οἱ στρατιῶται καὶ οἱ θεαταὶ ἐπέστρεφον ἠλλοιωμένοι τὴν μορφήν καὶ τὴν περιβολήν. Πάσης τάξεως Κυριαὶ ἐφ' ἀμαξῶν καὶ μὴ, παρῆσαν θέσμα οἰκτρὸν ἐν τῇ ἐπιστροφῇ. Καὶ αὐτὴ ἡ Κυρία ἀπακάλα κάτι τι ἔχασε. Προνοητικώτεροι ὑπῆρξαν ἐκεῖναι αἱ οἰκογένειαι, αἵτινες ἔφερον ἐπὶ τῆς ἀμάξης των ἑλίας

καὶ μαρούλια καὶ τσώτραις, μετὰ δὲ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πλήθους τὸ ἔστρωσαν ἐπὶ τῆς χλόης.

Χεσμέδ ὁ Ἰμδριος.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ἡ Χίος κατεστράφη ὑπὸ τῶν σεισμῶν· πόθεν λοιπὸν εἰς τὸ ἐξῆς θὰ γεννῶνται οἱ ὁμογενεῖς;

Λέγεται ὅτι ἡ Βουλὴ συγκαλεῖται τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Ἀπριλίου. Ἄν τοῦτο ἀποβῆ ἀληθές, ἡ νίκη τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ καταστροφὴ τῶν Τούρκων θὰ ἦναι βεβαία. Ὄταν συγκληθῆ ἡ Βουλὴ, ὅταν λάθωσι τὸν λόγον ἀμφοτέρω οἱ Πετμεζαῖοι, ὅταν ὁ Κασιμάτης ἐκπέψῃ τοὺς ρητορικοὺς του μύδρους, ὅταν ὁ Κατζανδρῆς ἀποφασίσῃ νὰ σκεφθῆ, ὅταν ὁ Δηληγιάννης ἐπαναλάβῃ τὴν πόσιν σουμαδῶν, ὅταν ὁ Παπαμιχαλόπουλος εἴπῃ ἡμῖν θάρρος! τότε δὴ τότε θὰ πεισθῶμεν ὅτι ὅχι μόνον τὰ άτομα δύναται νὰ δοξασθῶσι, μεθ' ὅλην τὴν ἀνικανότητά καὶ κακοήθειαν αὐτῶν, καὶ νὰ καταστῶσι βουλευταὶ καὶ ὑπουργοί, ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ ἔθνη δύναται νὰ θριαμβεύσωσι μεθ' ὅλην τὴν φανλοκρατίαν καὶ τὴν πολιτικὴν ἀνικανότητά αὐτῶν.

Ὁ Βήκονσφιλδ ἠσθένησεν, ἴαθη, δὲν ἴαθη. Ὁ γηραιὸς ἔβραϊος δύναται καὶ νὰ ἀποθάνῃ σήμερον ἀνέτως, ἂν θέλῃ. Ἐλλήνες καὶ Τούρκοι οὐδέποτε θὰ λησμονήσωσιν ὅτι ἐκάτεροι ὀφείλουσιν αὐτῷ τὴν παρούσαν κατάστασιν καὶ τὸν ἐπικείμενον πόλεμον.

Καὶ ἄλλη τοῦ βασιλέως θεῖα ἀπέθανε τετάρτη, ἡ πέμπτη, δὲν ἐνθυμούμεθα. Ἡ ἄλλη ζωὴ ἐπλάσθη κυρίως διὰ τὰ μέλη τῶν βασιλευουσῶν οἰκογενειῶν. Φαντασθῆτε τί δυστύχημα νὰ ἦσαι βασιλεὺς ἢ βασίλισσα ἢ θεῖα ἢ θεῖος βασιλέως καὶ νὰ σήσασαι ὡς κοινὴ σὰρξ ὑπὸ τὴν γῆν;

Ὅποια δόξα εἰς τὰς Ἑλληνίδας! μία ἐξ αὐτῶν, μία Μαρία, ἡ Μαριέττα, ὅχι τῆς ψυχῆς μου, ἡ Μαριέττα Μπέτσου, ἐξελέγη μέλος ἀντεπιστέλλον τοῦ ἐν Ὁσοῦνι τῆς Ἰταλίας ἐκδιδομένου περιοδικοῦ ἡ Ἰσορροπία. Ἡ ποιήτρια ἡμῶν πρὶν δοξασθῆ ἐν Ἑλλάδι, ἐσπευσε νὰ δοξασθῆ ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι τῷ ὄντι ἀχάριστος καὶ οὐδέποτε ὑπῆρξε chevalier francais πρὸς τὰς Κυρίας.

Διαταγὴ Παπαμιχαλοπούλου πρὸς τὰ στρατολογικὰ γραφεῖα: «δὲν θέλω νὰ μείνῃ ἐν Ἑλλάδι ζωντανὸς ἀρσενικός· ἐτοιμάσατε τὰ φύλλα πορείας τῶν ἐθνοφρουρῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν φρούρησιν τῶν γυναικῶν, ἐγὼ εὐθύνομαι». Ὡ βουλευτάτα, βουλευτάτα, βουλευτάτα! διὰ τί νὰ μὴ ἔχετε τὴν δύναμιν νὰ θαυματουργῆτε καὶ μόνον, ἄνευ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν;

Κανόνια απ' ἐδῶ, κανόνια απ' ἐκεῖ καὶ κανόνες μεγάλοι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τὴν ἐβδομάδα ταύτην, κανόνες Κρούπ, τερατώδους ὀλκῆς καὶ ριπῆς ἀτέρμονος. *Ἄν ἐπιζήσῃ ἡ Τουρκία μετὰ τοιαύτας παρασκευὰς ὁ Σουλτάνος εἶναι πράγματι ἐπτάψυχος.

Γνωρίζετε τὸν Χρῆστον Τσιμπουράκη, τὸν κομψόν, τὸν λεβέντην νέον φαρμακοποιόν; Πόσαι καρδίαι ἐστέναζον καθ' ὃν χρόνον ἐμελέτα ἵνα δώσῃ ἐξετάσεις! Ἐλπίζομεν ὅμως, δὲν θὰ στενάζωσι πλέον, ἀπ' οὗ ἐκεῖνος ἔλαβε τὸ δίπλωμά του.

Ἀκούσατε καὶ μίαν μεγάλην ἰδέαν, μεγάλην καὶ ἀνήκουστον, ἣτις θὰ ἐκπλήξῃ ὅπου καὶ ἂν ἀκουσθῇ. Τὸ μόνιμον στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον μεταφέρεται εἰς τὸ Μετσόβειον Πολυτεχνεῖον, διότι τὸ κατάστημα τοῦ νοσοκομείου πρέπει νὰ χρωματισθῇ! Βιατὸν ἢ διακόσιοι ἀσθενεῖς θὰ μετενεχθῶσιν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τῆς πόλεως εἰς τὸ ἕτερον διὰ τῶν συνήθων βεβαίως μεταγωγικῶν μέσων μας, ἥτοι τῶν ποδῶν. Εὐγε! . . . καὶ πάλιν εὐγε! καὶ πολλάκις εὐγε Ρωμιοκυβέρνησις! Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἔλλείπει χρωματισμὸς ἀπὸ τῶν προσώπων τῶν ὑπουργῶν μας.

*Ὅταν ἀναγινώσκωμεν εἰς τὰ διάφορα ἐφημερίδων τινῶν συνηθισμένον τὸ ἔμπροσθεν ἄρθρον ἡμῶν ἢ τὴν ἀνωτέρω ἀλληλογραφίαν ἡμῶν» σκανδαλιζόμεθα νὰ ἀναφωνήσωμεν μόνον τοὺς συντάκτας τῶν ἐφημερίδων τούτων δὲν συνηθισμένον εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Μὴ Χάνεσαι».

Πολλάκις σκεπτόμενης περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς, μετ' ἄλλους ἀναφωνῶ «ὄλα, ὄλα τὰ ἔννοῶ» τὸν Παπαμιχαλόπουλον ὅμως ὑπουργὸν τῆς Παιδείας οὐδέποτε θὰ ἔννοήσω.»

Ἡ Πρωτὰ παραδόξως πως ἐπιτίθεται μετ' ἐπιμονῆς καὶ πρὸ πολλοῦ κατὰ τινος Ἀγγλίδος, τῆς κυρίας Yule. Δὲν γνωρίζει ὁ κ. Δηληγιάννης ὅτι ἡ κατὰ τῆς τιμῆς γυναικὸς ἐπιθεσις τιμωρεῖται αὐστηρῶς ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου; ἢ αὐτομολογεῖ ὅτι αἱ ἐπιθέσεις του κατὰ γυναικῶν εἶναι ἀκίνδυνοι;

Γνωμικὰ καὶ σύντομοι φράσεις τοῦ «Αἰῶνος»
(φύλλον τῆς 20 Μαρτίου 1884.)

*Ἐκαστος ὀπλίτης *Ἕλληνας ἀρκεῖ νὰ ἀποφασίσῃ νὰ ἀποθάνῃ καὶ ἐνίκησεν.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἔλαβεν ἤδη ὁ ἑλληνικὸς στρατός· αὕτη δὲ εἶναι ἡ ἀρίστη τακτικὴ, ὁ κρείττων ὁργανισμὸς, ἡ τελειοτάτη σύνταξις.

*Ἡ Εὐρώπη καὶ μὴ θέλουσθε εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν.

Δύνανται νὰ συνταχθῶσι μυρία πρωτόκολλα, μυρία ἐκθέσεις, νὰ ἀπευθυνθῶσι διακρινώσεις, δύνανται καὶ ἀπειλαὶ νὰ στραφῶσιν ἐφ' ἡμᾶς ἀπότομοι, ἀλλ' ὅμως πάντα ταῦτα εἶναι πομφόλυγες.

*Ἡ Εὐρώπη δὲν δύναται νὰ μὴ ἀποδειχθῇ σύμμαχος ἡμῶν.

*Ἡ Ἑλλάς δὲν ἀντιπροσωπεύει τὴν ἀρπαγὴν, ἀλλὰ τὴν ἐργασίαν, δὲν ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐνδειαν, ἀλλὰ τὴν παραγωγὴν.

Πᾶσα ἐπέκεινα τοῦ ἀκριβῶς καὶ αὐστηρῶς ὑπὸ τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης ὀριζομένου χρόνου ἀναβολή, δίδουσα καιρὸν εἰς πληρεστέραν παρασκευὴν τοῦ ἐχθροῦ δύναται νὰ ὀδηγήσῃ εἰς θυσάρεστα.

*Ἀγνωστον βεβαίως ὅποιον ἔσται τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τῶν διασκέψεων τῶν Δυνάμεων· ἀκριβὲς εἶναι τοῦτο σήμερον, ὅτι οὐδὲν ὀριστικὸν ἀπεφασίσθη.

*Ἡ διακωδωνιζομένη συμφωνία τῶν Δυνάμεων ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν εὐμενῆ ἐκτίμησιν τῶν τουρκικῶν προτάσεων δὲν εἶναι καθ' ὀλοκληρίαν ἀναμρισηθῆτος· δὲν εἶναι δὲ μόνη ἢ Ἀγγλία, ἢ τὰς παρατηρήσεις φέρουσα.

*Ἡ Ἑλλάς, ἐμμένουσα εἰς τὰ παρὰ τῆς Εὐρώπης ἀποφασισθέντα, ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ δεδηλωμένον φρόνημα αὐτῆς καὶ εἰς τὰς εἰλικρινεῖς πεποιθήσεις τῆς καὶ εἰς τὰς ἀληθεῖς εὐχὰς τῶν μεγάλων Δυνάμεων, ἃς βεβαίως δὲν δύνανται ν' ἀλλοιωῶσιν αἱ ὑπόκρυφοι καὶ ἡκρωτηριασμένα διαπραγματεύσεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Γαλακτοῦχον ἄλευρον τοῦ Καρόλου Λάπ
Farine Lactée Lapp

ἢ

Εὐεργετικὴ τροφή διὰ τὰ παιδία κατὰ τὸν ἱατρὸν
κ. Α. Ζίγγην καθηγητὴν τῶν παιδικῶν νοσημάτων καὶ
διευθυντὴν τοῦ Βρεφοκομείου Ἀθηνῶν.

Παύσατε νὰ τρέφετε τὰ τέκνα σας μὲ ἀραρούτι, σιμιγδάλι καὶ ῥίζι, ἂν θέλετε νὰ μὴ προσβληθῶν ἀπὸ διάρροϊαν, ἀπὸ χρονίαν δυσπεψίαν, ἀπὸ ἀτροφίαν, καὶ τέλος ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ τρέφετε αὐτὰ μὲ τὸ Εὐεργετικὸν Γαλακτοῦχον Ἄλευρον τοῦ Καρόλου Λάπ, τὸ ὅποιον ἀπεδείχθη ὡς τὸ μόνον κατάλληλον πρὸς ὑγιεινὴν θρέψιν τῶν παιδίων.

Κυρίσκεται εἰς κουτία φέροντα τὸν τρόπον τῆς χρήσεως καὶ πωλεῖται ἐν μόνῳ τῷ φαρμακείῳ **Κ. Ὀλυμπίου** ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 206.